

GOSPOD, DUHOVNIKOV NAM DAJ!

V zadnji številki tednika Družina je izpod peresa msgr. Janeza Grilja, objavljen zanimiv komentar o položaju v slovenski Cerkvi, ki pa zadeva tudi nas. Poglejmo:

„Nedavno sem se na Kozjanskem pogovarjal z ljudmi o njihovem kraju, občini, župniji in njihovi prihodnosti. V njihovih besedah sem začutil veliko bolečino, ker nimajo več svojega župnika. Ne več rosn mladega, vendar zelo zavzetega duhovnika, ki jih je trideset let spremljal v njihovem verskem življenju, je vzela nenadna smrt. Za njihovo župnijo skrbi sedaj župnik iz sosednje župnije. Ob nedeljah ima mamo, opravi tudi vse druge obveznosti, a to ni isto kot imeti župnika v svoji sredi. Recite žkofo, naj nam potuje novega župnika, so mi naročali ob slovesu. Poglejte v Družino, ko bomo objavili spremembe in premestitve duhovnikov, sem jih na pol v rali hotel potolažiti. Podobnih zgodb in podobnih župnij, kjer nimajo več svojega župnika, je na Slovenskem veliko in, žal, kaže, da jih bo v prihodnje še več. Novomamnikov je zadnja leta manj kot zlatomamnikov in biseromamnikov, med katerimi so mnogi še na župnijah. Ko bodo obnemogli še oni, bo župnij brez duhovnikov znatno več. Škofje ne bodo mogli ljudem dati duhovnikov, čeprav bodo zanje še tako goreče prosili ... Premestitve duhovnikov objavljamo v današnji številki Družine. Ko boste prebirali, kam je kateri poznani duhovnik šel ali od kod je prišel, boste opazili še eno spremembo: mnogi duhovniki so ostali na istem mestu, a so hkrati prevzeli še dodatno obveznost. Tudi to kaže, da se je pomanjkanje duhovnikov začelo čutiti tudi pri nas.

Tokrat je branje sprememb še posebej zanimivo zato, ker se z njimi prvič pojavljajo tudi nove žkofije. Razglasitve novih žkofij, o katerih smo običajno poročali, dobivajo svojo resnično podobo. Kot je znano, imamo duhovniki eno leto časa, da se odločimo, kje bomo odslej službovali. V žkofiji rojstva ali v žkofiji, kjer sedaj delujemo in živimo. Po odločitvi bomo imeli na voljo pet let, da jo izpeljemo. Nekateri nismo potrebovali toliko časa, odločili smo se takoj.

Ali je vse to sploh potrebno, se morda kdo sprašuje, ki ga odločitev za nove žkofije in z njimi povezane spremembe niso povsem prepričale. Na župnijah je duhovnikov že tako premalo, sedaj jih bo pa še manj, je pogosto slišati med ljudmi. Kdor bo natančno pregledal premestitve, bo videl, da bo na novih žkofijah zelo malo duhovnikov. Poleg žkofa samo še dva najtesnejša sodelavca, vsi drugi bodo delo na novih žkofijah opravljali poleg svojih rednih obveznosti na župniji ali drugod.

Novi celjski žkof dr. Anton Stres je preureditev žkofij ponazoril s svetopisemsko prisposodbo o „novih mehovich“ in „novem vinu“. Zunanje spremembe žkofijskih meja in premestitve duhovnikov so „novi mehovi“, ki ne bodo veliko pomagali, če jih duhovniki in verniki ne bomo napolnili z „novim vinom“, to je z novimi odnosi, večjim sodelovanjem, močnejšo povezanostjo in bolj živo dejavnostjo.

Predvsem za to gre pri spremembah. Name župnije, žkofije, Cerkve v celoti, vsi verniki moramo začeti drugače živeti svojo vero: bolj zavzeto, bolj duhovno, z večjim optimizmom, z večjim veseljem, s trdnostjo in zaupanjem in z večjo ljubeznijo do Boga in Cerkve. Kriza vere, ki jo nedvomno čutimo, je velika, vendar ne nepremagljiva. Vera ni modna muha. Mnogi med nami so pozabili na Boga in zanemarili vero, vendar niso srečni, zato iščejo rešitev. Težava je v tem, da jim verni ne znamo svetovati in pokazati poti, ki vodi v življenje po veri. Težava smo pogosto mi sami, ker se na poti vere preveč obiramo in smo lahko drugim v napoto. Zakaj? Ker pozabljamo, da smo Cerkve, da je med nami Jezus in da bo z nami do konca sveta!

Nove žkofije pomanjkanja duhovnikov in drugih težav ne morejo odpraviti čez noč. Lahko pa nam odprejo oči, da bomo bolje razumeli versko stanje v našem narodu, poživili svojo vero in se navzeli veselja do življenja. Potem bo tudi duhovnih poklicev več in manj župnij brez duhovnika. In tudi na župniji, kjer sedaj objokujejo svojega umrlega župnika, bodo spet veseli!”

Do tukaj Družina. Kaj pa med nami? Mnogokrat se v skupnosti pogovarjamo o pomanjkanju duhovnih pastirjev. Največkrat se kot zaključek ugotovi, da „jih je treba zaprositi v Slovenijo“, da se „obrnimo na načelofa Urana“ in podobno. A kot vidimo, imajo v Sloveniji podobne težave. V slovenski cerkvi Marije Pomagaj vsako prvo soboto rojaki goreče molijo za nove duhovnike poklice v skupnosti. Vendar se zdi, da bi moralne kaj več storiti. Morda bolj smotno sodelovanje vseh duhovnikov slovenskega rodu v Argentini. Potrebni so pogovori v družinah, premljevanje, skrb za duhovne poklice, skrb sploh za versko življenje ... Imajo mi starši, ki zaskrbljeno govorijo o pomanjkanju duhovnih pastirjev, pred očmi možnost (in pripravljenost) duhovnega poklica svojih otrok? Imajo mladi sploh na seznanu možnih življenjskih ciljev duhovne poklice? Imajo nam duhovniki vreden pristop do otrok in mladine tudi v luči vzpodbujanja novih duhovnih poklicev? Vprašanja, ki zahtevajo na odgovor, če nočemo, da bo skupnost postala izselsko misijonsko področje, kot za časa g. Janeza Hladnika, ki je bil pred vojno edini slovenski duhovnik za uso Argentino.

Minister Bajuk med nami

Na obisk je v petek 4. avgusta prišel v Argentino minister dr. Andrej Bajuk, minister za finance RS in predsednik Nove Slovenije, krščanske ljudske stranke.

Čeprav je obisk osebne narave, je imel dr. Bajuk kar nekaj stikov tudi s našo slovensko skupnostjo. To bo še dopolnil prihodnji petek 11. t.m., ko bo v Slovenski hiši v Buenos Airesu predaval o temi „Slovenija danes in jutri“.

Dr. Andrej Bajuk se je rodil 18. oktobra 1943 v Ljubljani. Od prvih dni maja 1945, ko je vsa družina bežala pred komunistično diktaturo, je skoraj tri leta preživel po begunskih taboriščih Spodnje in Zgornje Avstrije, potem pa so odšli v Argentino in se naselili v Mendози. Dr. Andrej Bajuk je tam odrasel, študiral in se tudi poročil s Katarino Grintal, s katero imata tri otroke.

Leta 1964 je diplomiral iz ekonomije, v Mendози, Argentina, leta 1965 pa opravil magistririj iz ekonomije na Universidad Nacional de Cuyo in University of Chicago (ZDA). Na University of California, Berkeley (ZDA) je leta 1974 tudi doktoriral. Leta 1973 se je vrnil v Mendozo in tam poučeval kot profesor ekonomije na Universidad Nacional

de Cuyo. Za tem je odšel v Washington in v letih 1975-1976 postal pomočnik direktorja za Južno Ameriko pri Svetovni banki, leta 1976 pa pomočnik izvršnega direktorja za Argentino v Medameriški razvojni banki (BID) v Washingtonu. V letih 1977-1978 je v isti banki delal kot ekonomist za socialni sektor na oddelku za projektne analize, leta 1979 kot višji ekonomist za industrijske projekte na oddelku za projektne analize. Leta 1989 je postal vodja kabineta

predsednika banke BID in član Sveta banke ter to vlogo opravljal do leta 1994. V obdobju med 1994 - 2000 je v Parizu vodil posebno predstavništvo BID za Evropo in Izrael.

Po povratku v Slovenijo je bil 15. aprila 2004 izvoljen za podpredsednika stranke SLS+SKD Slovenska ljudska stranka, 3. maja 2000 pa za predsednika Vlade RS. 1. avgusta 2000 je postal predsednik stranke Nova Slovenija, 15. oktobra 2000 pa je bil izvoljen za poslanca v Državni zbor in postal vodja poslanske skupine Nove Slovenije. Aprila leta 2001 je postal predsednik Komisije Državnega zbora za nadzor proračuna in drugih javnih financ. Na volitvah 3. oktobra 2004 je bil v volilnem okraju Ajdovščina/Vipava vnovič izvoljen za poslanca v Državni zbor. V novi vladi zmagovite koalicije, katere del je tudi Nova Slovenija je dr. Andrej Bajuk 6. decembra 2004 prevzel odgovornosti ministra za finance RS.

Ugledna britanska revija The Banker, ki jo izdaja družba Financial Times, ga je imenovala za evropskega finančnega ministra leta.

Odkrili spominsko ploščo kardinalu Stepincu

Na Kredarici so odkrili spominsko ploščo blaženemu hrvatskemu kardinalu Alojziju Stepincu ob 70. obletnici njegovega vzpona na Triglav. Slavje z mamo v tamkajšnji kapelici Marije Snežne je vodil celjski žkof in predsednik Slovenske žkofovske komisije Pravičnost in mir Anton Stres skupaj s pomožnim zagrebškim žkofom Vladom Koričem ter slovenskimi in hrvatskimi duhovniki.

Celjski žkof Stres je med slovesno mamo med drugim spregovoril o odnosih med Slovenijo in Hrvaško ter poudaril, da problemi med državama niso tako veliki, da jih ne bi bilo mogoče rešiti. Pri tem je poudaril, da je to moralna obveza slovenskih in hrvatskih politikov.

Slavja na Kredarici se je poleg slovenskih planincev udeležilo tudi okrog 50 planincev iz Hrvaške. Kot je dejal Stres, srečanje kaže na enotnost katolikov v obeh državah. Poudaril je tudi vlogo kardinala Stepinca v zavzemanju za slovenske katoliške duhovnike, ki so bili leta 1941 pregnani na Hrvaško. S tem se je uvrstil med največje dobrotnike za slovenski narod in Katoliško cerkev med Slovenci, je dejal Stres.

V okviru obletnice so natisnili tudi brošuro v hrvatskem in slovenskem jeziku z naslovom Kardinal Alojzij Stepinac - blaženec s Triglava.

Napovedi o odkritju spominske plošče so v Sloveniji sprožile ostre odzive s strani opozicijskih strank SNS in LDS. Vodja poslanske skupine SNS Zmago Jelinčič je na vlado naslovil pisno poslansko vprašanje, v katerem sprašuje, kdo je

dal dovoljenje za postavitve spomenika hrvatskemu kardinalu Stepincu. Po njegovem mnenju je Stepinac namreč med drugo svetovno vojno sodeloval z italijansko okupacijsko oblastjo. Postavitev omenjenega obeležja naj bi zato pomenilo sramoto za slovensko državo, saj bi s tem počastili takratno ustavno delovanje, je prepričan prvak nacionalne stranke.

Nad odkritjem spominske plošče so ogorčeni tudi v Liberalni akademiji. „Zgroženo smo spremljali pohod slovenske katoliške cerkve, tokrat na vrh Slovenije, in od vlade pričakujemo pojasnilo, kdo je odobril postavitve obeležja in kakšno so vsebinski razlogi za to,“ so sporočili iz društva.

„V Liberalni akademiji se čudimo trhlím argumentom predsednika Slovenske žkofovske komisije Pravičnost in mir Antona Stresa, po katerih je Stepinac nesporna osebnost le zato, ker ga je leta 1998 tedanji papež razglasil za blaženega,“ so zapisali v sporočilu za javnost. Med drugim so dodali, da bodo „o Stepinčevi vlogi v NDH, njegovi krivdi in kolaboraciji z Antejem Paveličem in nacistično oblastjo sodili zgodovinarji“.

V komisiji za pravičnost in mir pri Slovenski žkofovski konferenci pa ocenjujejo, da je Stepinac dobro zapisan med Slovenci, ker je njegova pomoč preganím Slovencem in slovenskim duhovnikom med drugo svetovno vojno odražala velik pogum in pravičnost. Za blaženega je Stepinca papež Janez Pavel II. sicer razglasil leta 1998.

BERI...

BOEING 747
JE NAREDIL SLOVENEČ 2

MLADINSKI DAN
V SAN MARTINU 3

IZ ŽIVLJENJA SLOVENCEV
V BRAZILIJU 3

RUDNIK ŽIVEGA SREBRA
V IDRIJU 4

Oče jumbo-jeta ima slovenske gene

V teh dneh je Slovenijo znova obiskal Američan slovenskega rodu Joseph Sutter, najbolj znan po tem, da ga mnogi kličejo kar „oče jumbo-jeta“, Boeingovega najbolj znanega letala z oznako 747.

Letalo, ki je prvenstveni let doživel že februarja 1969, so do zdaj prodali v 1400 primerkih in ne vedno velja za največje na svetu. Za razvoj so v Boeingu potrebovali le 28 mesecev. Pri vsem tem ima znova prste vmes Slovenec: Joseph Sutter, sin **Franca Suhadolca**, ki se je čez lužo za boljšim kruhom odpravil pred stotimi leti, torej prav takrat, ko sta brata Wright opravila pionirske letalske podvige.

„Svojo mladost sem preživel ob letalstvu. Videl sem mnogo nesrečnih letalskih poskusov in razmišljal, kaj bi lahko storili drugače. Da bi jim vendarle uspelo!“ je svoje predavanje pred nabito polnim avditorijem fakultete za strojništvo v Ljubljani leta 2002 začel znameniti letalski inženir. Sutter je drugo svetovno vojno preživel na bojišču neke v Pacifiku, nato se je po koncu zaposlil pri podjetju Boeing, ki takrat niti približno ni bilo podobno koncernu, kakšen je danes. „Sprejel sem začasno službo in ostal tam 40 let,“ se rad tala Sutter. „Eden mojih prvih projektov je bil delo na popravkih nekega propellerskega letala. Če se je na začetku to zdelo manjvredno delo, se je na koncu izkazalo, da vendarle ni tako. To je bila namreč sijajna priložnost, da mi je uspelo nekaj čudovitih zadev.“

Svojo očitno letalsko nadarjenost je Sutter pokazal tudi pri drugih projektih. „Pravi čudež je, da nam je v 28 mesecih uspelo zgraditi letalo, ki leti še danes,“ pravi Joseph.

Sutter je svoje slovenske korenine našel s pomočjo ljubljanskega Dnevnika. V Dobrovi pri Ljubljani je potem prvič v življenju našel svoje sorodnike. V uredništvo

Dnevnika je namreč poklical njegov bratranec Stanislav Suhadolc, ki je v časopisu prvič videl svojega znamenitega sorodnika. Oče Josepha Sutterja Franc Suhadolc je namreč, kot je povedal Stanislav, skupaj z bratom **Janezom** po prvi svetovni vojni zaradi gospodarske krize odšel v Ameriko in domači so z njima kmalu izgubili stik. Medtem ko se je Janezov sin **Emil** v Slovenijo za nekaj časa vrnil že kot otrok pa tudi kasneje, pri šestdesetih letih, domači o Francu in njegovih otrocih niso vedeli ničesar. Takrat je 82-letni Joseph Sutter, ki je imel nečrke in sestre, želel odkriti svoje korenine in v Dobrovi pri Ljubljani je celo našel očetovo rojstno hišo oziroma kraj, kjer je ta stala, saj so jo po drugi svetovni vojni porušili in zgradili novo.

Sutterju je pri raziskovanju korenin pomagal **Peter Hawlina**, predsednik slovenskega rodoslovnega društva, ki ima o tej družini veliko podatkov, saj je po svoji materi tudi v sorodstvu z njimi. „Pravzaprav so v sorodstvu

skoraj vsi Suhadolci, ki živijo v Sloveniji in po svetu,“ pravi Hawlina, ki je posredoval podatke o Sutterjevih prednikih, ki so znani vse od konca 17. stoletja. Zadnji Suhadolc, o katerem ima Hawlina več podatkov, je bil **Luka Suhadolc**, rojen leta 1755, na rodoslovni veji, ki pripelje do Josepha Sutterja, pa so še **Nikolaj, Jakob in Franc Suhadolc** ter Sutterjev oče Franc Suhadolc Sutter. Vsi so večinoma vezani na Dobrovo. Stanislav Suhadolc je bil odkritja svojega sorodnika izredno vesel, zato je želel, da bi se z bratanci srečali v prijetnem krogu. Tokrat jim to ni uspelo, ker se je Joseph Sutter prej vrnil domov, verjetno pa bodo zamujeno nadoknadili spomladi, ko bo Sutter ponovno prišel v Slovenijo, ker je bil nominiran za častnega člana Inženirske akademije Slovenije.

VTISI IZ SLOVENIJE

O jezeru, slapu in robcih

(Od našega dopisnika)

Naj mi Franci Markež ne zameri, če mu hodim v zelje. Svoje področje vestno in zanimivo pokriva, ampak doživetja v tednu počitnikovanja na Jezerskem mi ne dajo miru.

Skoraj „po službeni dolžnosti“, bi rekel, smo se že pred leti spoznali v Buenos Airesu z Borjanom, doktorjem in univerzitetnim profesorjem, ki je prišel v Argentino na kongres eholofov. Od takrat naprej nam je prijatelj in vodič, po preselitvi pa še dober tovarš. Tudi on je bil nekoč izseljenec in je na lastni koži občutil, kaj je življenje v nove razmere.

Borjanova rodbina ima korenine na Jezerskem. V starem mlinu in žagi, ki ima pri vratih vklesano letnico 1899, je preuredil v počitniški dom, ki ga velikokrat odstopi oziroma posodi tudi drugim, da se naučijo zraka, sonca in vode. Če je kdaj delal mlin, žaga, potem mora poleg hiše biti tudi voda: to je Jezernica, ki se

zliva v Planinarsko jezero, glavno turistično atrakcijo Jezerskega. V njej se pijače zelo dobro ohladijo.

Že prvič, ko smo bili deležni nekajdnevnega počitka, smo se odločili, da se podamo do Čerke koč. Da je lahka pot, da se hitro pride — ni smo. Vtisi drugih so se pač nanizali na lastne izkušnje, lastno kondicijo. Midva z Miriam sva se takrat z jeziki do tal privlekla do koč po treh vročih urah. Vem, da bi danes uspela v terminu, ki je zapisan na karti in na smerokazih: v dveh urah.

Letos sva se z Jasno podala k slapu Čedca. Pravijo, da je to v Sloveniji slap z največjim padcem: 130 metrov. To bi bilo lahko res — oziroma je res, kadar je zadosti vode, v tem poletnem času pa je človeku kar malo hudo, ko se čez skalo voda zliva kot — Jasna dixit — iz slabo zaprte pipe ... Drugač — na bi bila pesem, če bi hotela priti v času nalivov, ko voda vali kamenje po hudourniki strugi, da je na več koncih zajezena in zavarovana z debli — pa ne zaradi vode, ampak zato, da zaustavlja valeče se kamenje.

Poleg idealnih razmer za oddih je še veliko drugih možnosti, da si člo-

vek iz telesa iztisne toksine, ki hromijo zdravje. Od tu vodijo markacije na lažje, pa tudi na sorazmerno težke planinske ture, na pr. na Grintovec. Ker — zaenkrat! — ne nismo optimalno izvežbani za take podvige, sem načrtoval na skromnejši Virnikov Grintovec, na meji z Avstrijo. Vendar je tudi to ostalo v načrtih. Pa drugič!

Še nekaj v zvezi z zadnjim imenom in o tem, da človek — četudi bi hotel — ne more odpisati spominov iz Argentine. Pred dvema letoma me pot pripelje h bližnji cerkvi sv. Andreja, da bi poizvedel urnik nedeljske maše. Obhodim cerkev in pogledujem po nagrobnih ploščah. Pogled mi obstane pri imenu Sonja Zemanek. To ime mi je pa znano! Seveda, saj tu je tudi ime dr. Maksa Virnika, dobrega družinskega znanca! Kar ne morem k sebi. Po mami pa v pogovoru z mežnarjem zvemo, da je dr. Virnik z Jezerskega, ploščo pa je dala vzidati hčerka Majda, s katero smo hodili v tolo Antona Bonaventure Jegliča v Slovenski hiši v Buenos Airesu pred — tolikimi leti ...

„El mundo es un pañuelo“, bi rekli tam ...

GB

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

STONE MIZERIT

Skoraj neopazno je naša mimo javnosti parlamentarna pristojnost, ki jih bo odslej stalno imel naš vladnega kabineta. Tudi ni vzbudil posebne pozornosti eden redkih spodrsiljavov vlade, to pot na področju stanovanjskih najemnin.

Vsemogočnost. Tako nekako se čuti vlada, ko z lastnimi glasovi in raznimi zaveznicami v parlamentu potrjuje zakone, ki jih stvarno ne bi smeli dopustiti. Tak primer je bil zakon izrednih pristojnosti („superpoderes“), ki jih je poslanska zbornica uzakonila v noči med sredo 2. in četrtnom 3. avgusta. Glasovanje je bilo neoporečno: za vladno besedilo je glasovalo kar 135 poslancev, proti pa 91. Nobenega dvoma ni, četudi upoštevamo, da je bilo kar 30 odsotnih, tudi njihova prisotnost ne bi spremenila izida.

Oblast, vsa oblast. Dolga in vroča debata je v javnost vrgla utemeljitve vsakega tabora. Vladni poslanci so trdili, da opozicija preprečuje normalno vladanje. Opozicija je trdila, da je to resen in jasen korak na poti do diktature. Zakon namreč poveri našu kabineta (neke vrste predsedniku vlade), da po lastnem kriteriju neomajno preusmerja sredstva državnega proračuna. Od krize leta 2002 je to vsako leto parlament začasno dovoljeval pod izrednimi pogoji. Sedaj pa bo Alberto Fernández in vsi, ki mu bodo sledili na tem mestu, to lahko izvajal, brez da bi mu bilo treba opravičiti svoje počette. V eni osebi se tako osredotoči vsa oblast upravljanja državnih fondov, mimo ali celo proti volji parlamenta.

Meje vsemogočnosti. Izid glasovanja pa je bil že prej viden, saj je vlada s projektom čakala toliko časa, da je zagotovila prepričljivo večino. A tudi opozicija ni ostala prekrizanih rok. Že prej je napovedala, da bo pred sodiščem vložila tožbo o protiusustavnosti izglasovanega zakona. Po mnenju strokovnjakov (priznana konstitucionalista in poslanca Jorge Vanossi in Pablo Tonelli) ta zakon krši najmanj pet členov argentinske ustave. Radikali in Macristi bodo torej od vrhovnega sodišča (ki je v Argentini obenem ustavno sodišče) zahtevali, da zakon razveljavi. Bistvo ustave so namreč določila, da lahko samo parlament kroji državni proračun in da ne sme svojih pristojnosti prepustiti izvršni oblasti. Celotna zadnja ustavna sprememba, ki je postavila figuro našega kabineta določa, da mora ta uporabljati sredstva le po proračunu, ki ga je izglasoval parlament. Kako bo vrhovno sodišče odločilo? Odgovora ne bo, dokler ne pride do glasovanja. Izkušnja pa nam pove (primer dobe mene-

mizma), da naša tako močna logika ne vpliva na odločitve sodišča. Prav zaradi tedanjih potrditev protiusustavnih zakonov je pozneje padlo nekaj sodnikov tedanje vlade „avtomatične večine“.

Še druge meje. Čeprav se je o tem precej pisalo, javnost ni zaznala važnosti dogodka. Gre za stanovanjske najemnine. V zadnjem času so se precej podražile, in večina pogodb ima kakšno določilo o povzemanju med trajanjem pogodbe, kar je po zakonu iz dobe krize izrecno prepovedano. Dobro vemo, kako je vlada občutljiva na inflacijo sedaj, ko se bliža volilno leto. In najemnine pospešujejo inflacijo. Ne bomo tukaj razpravljali o pravičnosti ali krivici teh povišic, na katere gleda vsak s svojega zornega kota, naj bo že najemnik ali lastnik. A politično je stvar izredno zanimiva. Kakor hitro se je začelo govoriti o omejitvi cene najemnin, je trg negativno reagiral. Ponudbe stanovanj so vidno plahnele, s čimer bi cene dodatno poskočile. Vladni namen, da bi vse pogodbe nadziral davčni urad je prav tako naletel na reakcijo. Veliko lastnikov se ne spominja negativne izkušnje zamrznjenja najemnin pod Peronovo vladno in koliko je ta zadeva stala vse poznejše vlade. Poleg tega je prav gradbeni sektor eden tistih, ki trenutno privlačujejo največ investicij. Kdo bo investiral v področje, ki mu grozi državna regulacija? In ker vlada krvavo potrebuje novih investicij ji ni ostalo drugega, kot da je jasno napovedala, da se v področje pogodb stanovanjskih najemnin ne bo vtikala. Bo izpolnila?

Razprta opozicija. Medtem ko vlada vedno bolj enotno in odločno nastopa na političnem odru, se opozicija suka v zimski megli. Radikali se nahajajo pred narodno konvencijo, pa nihče ne ve, ali bo pripeljala do edinosti ali do razkola. Vse preveč je guvernerjev in županov, ki se grejejo na vladnem soncu. Možna kandidatura bivšega gospodarskega ministra (Roberto Lavagna) dodatno buri duhove. Na sredini in desnici doživljamo nove afere. Macri je izpeljal neke vrste zavezo z guvernerjem province Neuquén (Jorge Sobisch), a ta se je sedaj približal Kirchnerju. Nekateri opazovalci trdijo, da ga predsednik noče pritegniti v svoj tabor, temveč le razprti desno opozicijo. Macri je zato obnovil pogajanja z López Murphym. ARI pa je zasedal prvič, ko ga ne vodi Elisa Carrió. A novo vodstvo je potrdilo samostojen nastop stranke in predsedniško kandidato bojevitke. Če je zima politično vroča, kaj bo leto poletje!

SLOVENCİ V ARGENTINI

SAN MARTIN

38. Mladinski dan

V nedeljo, 16. julija so sanmartinski fantje in dekleta praznovali svoj

38. mladinski dan. Za to priložnost so z oglasi v slovenskem časopisu in s plakati obelodanih po slovenskih Domovih privabili vse mlade in, seveda, vse tiste, ki se ne čutijo mlade po srcu, naj se jim pridružijo ob takem lepem praznovanju.

Že zgodaj zjutraj so se odprla vrata Doma in kljub slabemu vremenu so prihajali sovrstniki iz drugih okrajev. Vrstila so se tekmovanja v odbojki tako za dekleta, kot za fante. Navdušene odbojkarice in navijače je bilo veselo opazovati v dvorani Doma in tudi v telovadnici Srca Jezusovega.

Ob 11. uri so se igre prekinile, ker se je pričela sv. maša. Sanmartinskim vernikom so se pridružili mladi, ki so počasi zasedli klopi kapele Srca Jezusovega. Mladina, skupaj z mladci in mladenkami, je ob spremljavi kitar vodila petje za katero so imeli posebne vaje. Za to priložnost so pripravili novo pesmarico. Sv. mašo je daroval g. Franci Cukjati, ki je mlade poslušalce nagovoril, kako pomembno in koristno nam bo v življenju, če imamo trdno vero in zaupanje v Boga. Če pa pogosto prejemamo zakramente, bomo imeli dovolj moči, da bomo znali braniti krščansko vero pred svetom.

S to toplino v srcu smo prišli na dvorišče Doma, kjer je predsednica SDO Marta Belec pozdravila vse navzoče. Skupaj s mladimi, ob spremljavi zastav, smo zapeli slovensko in argentinsko himno. Nato je sledilo domače kosilo, ki so ga skrbno pripravile Marta Jerman, Magdalena Belec, Regina Leber, Brigi Medvedek, Silva Dimnik in Lučka Santana Smersu. Pogrnjene mize so bile lepo okrašene z rumenimi rožicami, katere je skrbno pripravila Lučka Marinček Kastelic. Med tem pa, da se ne bi kulturni

program se zakasnil, so udeleženci nadaljevali z igrami.

Ob napovedani uri je dvorana bila opremljena s scenarijo ter ozvočena in razsvetljena. Vedno več radovednosti je bilo opaziti med publiko, saj mladi sanmartinskega doma imajo vedno originalne in zanimive zamisli.

Navzoče je pozdravil Marjan Belec in podal besedo predsednici in predsedniku krajevne organizacije, Marti Belec in Nikotu Škulju. Tudi predsednica centralnega odbora, Cecilija Kocmur je pozdravila ter vabila mlade, naj ne omagajo pri sodelovanju in vztrajnosti do vsega, kar je slovenskega.

Luči so se ugasnile in zaslišal se je glas, ki je pričel z zgodbo Ta je opisovala kako se želi zlo zasejati v neki skupnosti v predelu Velikega Buenos Airesa.

Za mizo je sedel Profesor Lobanja (Tomi Kastelic), ki se je zlobno smejal in se zabaval. To naj bi bila zgledna in delavna oseba v slovenski skupnosti. A naskrivaj je z

dvema zlohotnežema (Andrej Belec in Toni Podržaj) zamislil načrt, kako bo spravil v nevarnost slovensko skupnost in njeno delovanje.

Takrat se je pa pojavil otrok (Pavel Jerman), ki je slutil njihov načrt in prosil pomoč pri starših (Andreja Boltežar in Luka Skale), ki pa mu nista verjela. Ko je ostal sam in premišljeval o rešitvi, je opazil svoje igrače-superjunake, ki so sedele na policah v otroški sobi. Zatekel se je k njim in jih nagovoril, naj bi mu pomagali.

In res so ti oživeli: korajžni Batman (Tomi Leber), elastični Spiderman (Luka Škulj), pravični El Zorro (Ivan Dimnik), dobrosrčni Billy - Power Ranger (Niko Škulj) in simpatični Tinki Winki (Leo Belec). Stopili so pred njega in rade volje

sprejeli nalogo, da preprečijo načrt, ki so ga napravili hudobneži. Naši junaki so se morali srečati s skupino zasledovalcev in privrženec Profesorja Lobanje, ki ni dosegla, da bi jih zmotila s svojim plesom.

Navzoči so z zanimanjem spremljali prizore, ko je vsak izmed njih na svoj način opravljal svojo nalogo pri preprečevanju zla. Najbolj posrečen je bil otročki Tinki Winki, ki je občinstvo lepo zabaval. Vendarle se jim je posrečilo ujeti Profesorja Lobanja in njegove sodelavce in rešiti skupnost.

Letošnji program mladinskega dne je hotel pokazati, da živimo, kot včasih, v dobi junakov in zlohotnežev. Tako tudi v naši slovenski skupnosti, posamezniki lahko vplivajo za rast in ohranitev slovenstva.

Čeprav večkrat kdo misli, da nima pomena, da se trudimo in žrtvujemo, smo lahko optimisti dokler bodo med nami požrtvovalni in narodno zavedni Slovenci!

Pred zaključkom so se, kot se spodobi, zvrstile zahvale: kuharicam, Marjani Petkovšek za zamisel programa in režijo, Marti Škulj za besedilo, Gabrijeli Petkovšek za oblikovanje plakatov, Cintiji Vargas za ples, Marjanu Belcu za snemanje, Tončiju Pauliču za sceno ter Pavletu Malovrhu za zvok in luči.

Po končanem kulturnem programu so navzoči posedli k pogrnjenim mizam za okrepčilo ali za pogovor s prijatelji, ob spremljavi vesele glasbe.

-c. -č.

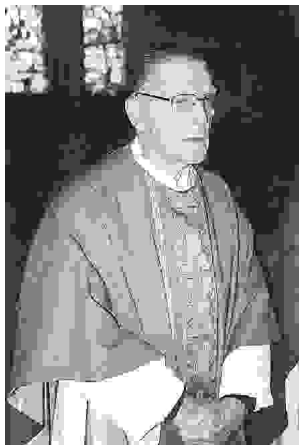
O Slovencih v Braziliji

Življenje v slovenski skupnosti v Braziliji je bilo preteklo leto kar precej razgibano. Slovenski brazilski zbor „Coral Esloveno“ pod vodstvom pevovodja Viktorja Selina, je posnel in izdal svojo prvo zgoščenko, ki vsebuje narodne pesmi, osem slovenskih in tri brazilске. Zgoščenska je bila predstavljena na zaključni prireditvi

slovenske skupnosti decembra meseca, na kateri se je tudi vrnilo miklavževanje.

Skozi leto se je lepo pletilo rojakov udeleževalo tečaja slovenščine, na katerem so izdali tudi zaključno brošuro. Slovenski pater Andrej Lampret je bil na potovanju po Braziliji in tudi na obisku pri skupnosti v São Paulo, kjer je daroval sv. mašo v slovenščini v cerkvi Najsvetejšega Zakramenta.

Koncem preteklega leta je brazilska porta izdala znamko o slovenskem misijonarju v Braziliji. To je salezijanski duhovnik pater Ernest Saksida, ki že dolgo let deluje v mestu v Mato Grosso do Sul. Doma je iz Dornberka. Pred petinštiridesetimi leti je v barakarskih

Pater Ernest Saksida

predmestjih Corumbá začel ustanovljati Don Boskovo derko mesto. Zvezna univerza Brazilije v Corumbá mu je za dolgoletno socialno in vzgojno delo med najbolj zapuščeni otroki in mladino podelila častni doktorat. Za svoje nesebično in uspešno delo med najubožnejšo in najbolj zapuščeno mladino je doslej prejel številna odlikovanja.

Letos je pa brazilsko slovensko skupnost obiskala skupina mladih iz Slovenije, ki delujejo na političnem področju in ustanovah. Na slavnostnem večeru je nastopil slovenski zbor in goste je pozdravil v imenu tukajšnje skupnosti predsednik zveze brazilskih Slovencev.

Junija meseca se je skupnost ponovno

Zgoščenska

sestala na slavnostnem kosilu ob 15. obletnici samostojnosti Slovenije. Goste je lepo pozdravil predsednik zveze brazilskih Slovencev Martin Černugelj, nato je imela kratek govor o ciljih Slovencev v Sloveniji in v tujini ga. Helena Žužek Arenhardt, slovenski zbor pa je zapel nekaj pesmi.

HŽ
São Paulo, Brazilija

CORAL ESLOVENO DE SÃO PAULO

Naslovna stran zgoščenske slovenskega brazilskega zbora

HODIL PO ZEMLJI SEM NAŠI...

Rudnik živega srebra v Idriji

Zadnjič smo pisali o Idriji in tamkajšnjem znamenitem rudniku živega srebra. Poglejmo kaj nam pove o rudniku Mimi Urbanc, v knjigi „Slovenija — pokrajine in ljudje“, založba Mladinska knjiga 1998.

„Rudnik je odkril leta 1497 kmet, ko je postavil nekaj kmeta pod potoček. Ker sprva ni razumel, kaj bi bilo, kar je našel, je del nekaj v kmetaf in nesel k zlatarju, da bi izvedel, kakšna snov bi to neki bila. Ni pa hotel izdati kraja, dokler mu ni neki vojak z imenom Kacijan Anderlein obljubil dobre nagrade ter izvalil dragocene skrivnosti.“ Tako je o začetkih idrijskega rudnika pisal Janez Vajkard Valvasor (1641-1693) v Slavi vojvodine Kranjske. Po nekaterih virih naj bi živo srebro odkrili že leta 1490, Čedarki arhiv pa navaja, da so ga odkrili leta 1493.

Tako se začenja 500 let trajajoča zgodovina izkoriščanja drugega najstarejšega in največjega rudnika živega srebra na svetu. Pravico do rudarjenja v njem so imele različne rudarske družbe. Do leta 1504 je območje sodilo k Beneški republiki, potem pa je pripadlo avstrijski državi.

Na samem začetku je bilo pridobivanje razmeroma preprosto. V plitvih kopih so pridobivali kovino z izpiranjem karbonskega skrilavca s samorodnim živim srebrom. Rudarjenje se je razmahnilo, ko so leta 1508 v globini okoli 40 m odkrili bogato cinabaritno rudo (cinabarit = rudnina, živosrebrov sulfid), ki jo je bilo treba žgati podobno kot oglje. Do sredine 17. stoletja so jo žgali v glinastih vrčih na prostem sredi gozdov. Zaradi primitivnega postopka je bila poraba lesa velika, prav tako tudi izgube živega srebra. Kljub temu je rudnik, ki je bil takrat že v državni lasti, prinašal habsburškemu dvoru visoke dohodke, kajti ruda je bila izredno bogata in idrijski rudnik je veljal za najbogatejšega na svetu. Nekateri ocenjujejo, da rudnika ne bi bilo treba zapreti zaradi izčrpanosti, če bi od vsega začetka uporabljali sodobne postopke, kot so jih v španskem Almadenu. Šele leta 1650 so začeli žgati rudo v posebnih pečeh, ki so prav tako potrebovale veliko lesa, od 5000 m³ leta 1600 do približno 30.000 m³ leta 1926. Letna sečnja je bila tesno povezana s proizvodnjo živega srebra in naseljevanjem prebivalstva v te kraje. Poleg tega so les potrebovali za opazovanje rogov, gradnjo prog in tesarsko izdelavo jaskov.

Idrijsko živo srebro je šlo preko Benetk, ki so bile dolgo časa glavno tržišče živega srebra, na Bližnji vzhod, Nizozemsko in v Španijo ter naprej v zlate in srebrne rudnike v Južni Ameriki, prek Korenskega sedla in Ljubelja pa v avstrijske in nemške dežele. Živo srebro je pri trgovcih veljalo za spekulativno blago, s katerim se je dalo hitro obogateti in se hitreje obubožati. Kljub vsemu so z njim največ zaslužili prav trgovci, proizvajalci veliko manj, kajti proizvodnja je postajala vse dražja. Samorodno živo srebro je bilo hitro izčrpano, cinabrit so kopali v vedno večjih globinah. Sredi 16. stol. so kopali že v globini 170 m, kar je bilo tedaj najgloblje v Evropi. Zaradi globine je bilo delo v rudniku izjemno zahtevno. Prezračevanje

ni zajelo najnižjih jaskov in so zato kopali v temi, da ne bi zanetili požara. Gozdovi v bližini so bili izčrpani, posegali so po vedno bolj oddaljenih gozdojih, od koder so les splavljali po Idriji in njenih pritokih, vodo pa regulirali s klavžami. (Klavže, dolinske zapornice na Idriji in njenih pritokih, so omogočale zajezitev voda in plavljenje lesa ob nizkem vodostaju).

Posebno zahtevno in nevarno je bilo dviganje rude in črpanje vode iz rudnih jam, ki jih je zalivala podzemna voda. Sprva so mladi in krepki kmečki fantje ročno dvigali rudo in vodo na površje. Na začetku 16. stoletja so začeli uporabljati posebno rudniško napravo vitel ali vreteno (polea), nato „gepelj“ in kasneje „kamni“, velike izvozne in dvigovalne naprave, ki so jih v drugi polovici 17. stoletja občudovali številni tehnični strokovnjaki in svetovni popotniki. Na področju plavljenja lesa, opreme, gradnje in delovanja kamsti je idrijski rudnik prekal večino tedanjih evropskih rudnikov.

Skozi stoletja je rudnik doživel številne vzpone in padce. Konec 17. stoletja so za rudnik nastopili težki časi. S pomočjo velikih posojil so ga tehnično in tehnološko izpopolnili in tako povečevali količine živega srebra. Sredi 18. stoletja je od 500 do 600 rudarjev letno iz rude, ki je v povprečju vsebovala od 15 do 20 % živega srebra, pridobilo od 160 do 250 ton. Konec stoletja, ko je bil rudnik eno najdonosnejših evropskih podjetij, se je število zaposlenih povzpelo na 1350, proizvodna pa na 600 do 700 ton letno.

Začetek 19. stol za rudnik ni bil preveč obetaven. Trikratna francoska zasedba, požar in izčrpanost znanih delov rudniškega zmanjšali proizvodnjo in število zaposlenih. V dvajsetih letih si je rudnik z najdbo novih rudin spet opomogel. Pridelovalne postopke so stalno prilagajali zmanjševanju deleža živega srebra v rudi. Tako je delež padal od 2 % sredi prejšnjega stoletja (19.) do 0,6 % med 1. svetovno vojno. Proizvodnja se je gibala med 360 in 542 ton letno, vrh pa je z 820 ton dosegla med 1. svetovno vojno, ko so kopali v globini 330 m. Po vojni je rudnik pripadel Italiji in proizvodnja je nazadovala. Rudnik je tehnično in tehnološko zelo zaostal. V petdesetih letih, ko je postal družbena last, so ga začeli ponovno posodabljati. Zadnji vzpon je rudnik doživel v začetku sedemdesetih let z letno proizvodnjo okoli 500 ton pri 0,2 % vsebnosti živega srebra v rudi in s 1250 zaposlenimi. Po tem obdobju se je začelo postopno zmanjševanje proizvodnje. Vse revnejša ruda in s tem povezana dražja proizvodnja ter obenem padec cen na svetovnem trgu zaradi omejevanja uporabe živega srebra, so vzrok, da so rudnik, ki je v 500 letih dal približno 13 % vsega pridobljenega živega srebra na svetu, leta 1987 začeli postopno zapirati.

Sklepna dela pri zapiranju se bližajo koncu. S tem bo končalo več stoletno obdobje, ki je dalo neizbrisno pečat Idriji, gozdom v bližnji in daljni okolici ter seveda idrijskemu človeku, ki je živel in umiral za kapljice te goste tekočine. Rudnik bo še dolgo ostal v zavesti ljudi, prav tako kot bodo rudniške in druge naprave ohranili kot enkratni tehniški spomenik.

Iz življenja Zveze slovenskih mater in žena

Šolske zimske počitnice za nas ne pridejo v poštev, pač pa redni julijski sestanek drugi četrtek v mesecu. Gospa predsednica Pavlina Dobovšek ima vedno že pripravljene točke za razpravljanje. In tudi datum našega praznovanja ob 40. letnici nas kar priganja z zadnjimi naročili in opombami. (Po seji pa me zanimivo predavanje z izbrano temo prav za nas, ki nam družina veliko pomeni.)

Spodobi se lepo praznovanje, saj je bila pobuda in ustanovitve idealna zamisel: v tuji deželi nadaljevati organizacijo mater in žena, kar je vojna prekinila, revolucija pa nas pahnila čez morje. Pobudnik g. dr. Jure Rode z ustanoviteljicami so posodobili pravilnik, oblikovali gibalne sile, da se je delo kopičilo, leta pa tudi, kljub težavam, ki jih nikjer ne manjka. Korajža velja! Vztrajale smo do 40. obletnice, ki je pomembna za našo skupnost kot organizacija s pravno osebnostjo — kar ni malo!

cija s pravno osebnostjo — kar ni malo!

Po seji smo prisluhnile predavatelju g. arh. J. Vombergarju o „Napadih na družino“. Utemeljeval je razkroj družbe, ki je obrnila naravni red — božji red. Srdljivo je opozoval nihanje vrednot, omalovaževanje kreposti, brezbriznost do greha, kot da ni Boga. Končno se s časom in sadovi ugotavlja, da je vrag — temna sila na delu. Dalekovidni so papirski pozivi o razkristjanjenju družbe že pred mnogimi leti. Zli duh je premeten, kajti izbral je in udaril v srčiko — družino. G. J. Vombergar sledi objavljenim člankom v resnih publikacijah, podčrtava izreze in je na tekočem o vseh teh pojavih. Posređoval nam je podatke, ki se berejo le med vrstami, tudi premišljeno.

Sedanost je resna, če se zavedamo tudi odgovornosti zase in zanamce — družino. Okolje nam ni naklonjeno, javna občila

pritiskajo, po njih samo učijo a ne vzgajajo; tako vedo povedati strokovnjaki. Prizadeti smo vsi: nerojen otrok je ogrožen z zakonom v visoko civiliziranem, tehnično naprednem svetu; mladino odtegujejo iz vernega, domačega vpliva, toplega gnezda; celo stari so prikrajšani za miren preužitek.

Prav je, da spoznamo o pravem času sodobna znamenja brez utvar. Prav pa je tudi zauhati v božjo Previdnost, kot naši predniki že več kot 1200 let!

Hvaležne g. predavatelju smo se zaskrbljene mame in babice hitro razkropile in želele čim prej pod domači krov — domov. Nadaljevale bomo „debat“ z argumenti, seveda s previdno promjo vsem članom družine, naj ne nasedajo modernim krilaticam, temveč le modrim! Ni lahko, a je vredno živeti človeka vredno življenje s pogledom na večnost — Boga!

ZSMŽ

ŽENA IN NJEN SVET

Dva stara, preprosta slovenska recepta

DUŠENA GOVEDINA

500 gr govejega mesa, 20 gr. olja, sol, čebula, korenje, malo popra in kosček kruhove skorje, majaron, lovorov list in malo limonine lupine.

Meso operemo, potolčemo, osolimo in popramo, ga hitro opečemo na vroči maščobi in dodamo sesekljano čebulo, zrezano korenje, skorjico kruha in dišave. Vse me prepražimo. To zalijemo z malo vroče vode (bolje z malo vina) in pokrito dušimo 1 uro (v loncu na pritisk manj časa). Med pečenjem ga polivamo z lastnim sokom. Ko je meso mehko, da režemo in polijemo s sokom, ki ga naredimo s pretlačeno in dušeno zelenjavo. Po potrebi ga zgostimo s smetano, zmešamo z žlico moke. Po okusu lahko dodamo mesno kocko ter potresemo s sesekljanim

petermiljem.

Jed spremljamo z jajčnimi žličniki.

JAJČNI ŽLIČNIKI

80 gr. masla, 2 jajci, skodelica mleka, sol in muškatni orehek, 500 gr moke, vrelo, slana voda.

V dobro vmešano maslo dodajamo jajci ter dobro stepemo; nato dodamo presejano moko, skodelico mleka ter ga stepemo, da se delajo mehurčki. Počiva naj vsaj eno uro.

Z omešeno žlico delamo žličnike in jih vlagamo v vrelo vodo. Vrejo naj 10 do 15 minut, medtem posodo večkrat pretresemo, da se žličniki ne sprimejo. Ko so kuhani, jih odcedimo in zabelimo z drobtinami, praženimi v maslu, ali pa jih dobro posujemo z naribanim sirom.

Na volitve prvič z žensko kvoto

Kandidatne liste političnih strank in neodvisnih list bodo morale na letonjih lokalnih občinskih volitvah upoštevati 20-odstotno zastopnost obeh spolov. Kandidati bodo morali biti razporejeni tako, da bo v zgornji polovici liste izmenično najmanj vsak tretji kandidat drugega spola. Gre sicer zgolj za prehodno rešitev, saj se bodo t.i. ženske kvote do lokalnih volitev leta 2014 postopoma zvišale na 40 odstotkov.

Ženske kvote na lokalnih volitvah sicer uvaja lani noveliran zakon o lokalnih volitvah. Novela naj bi spodbujala bolj uravnoteženo kandidiranje žensk in moških na lokalni ravni, saj uvaja 40-odstotno kvoto. Prehodna določba sicer določa, da bo na prvih rednih lokalnih volitvah po uvedbi novele (torej

v letonjem letu) obvezna 20-odstotna zastopnost obeh spolov na kandidatnih listah za volitve v občinske svete, na lokalnih volitvah leta 2010 30-odstotna, 40-odstotno „žensko kvoto“ pa bi uveljavili šele leta 2014.

Ženske kvote so bile sicer najprej uvedene na volitvah v Evropski parlament leta 2004, ko je bila predpisana 40-odstotna zastopnost obeh spolov. V Evropski parlament so bile tako izmed sedmih slovenskih poslancev izvoljene tri ženske: Mojca Drčar Murko, Romana Jordan Cizelj in Ljudmila Novak. Podobno kot za lokalne volitve pa se bodo kvote postopno uvajale na prihodnjih parlamentarnih volitvah. Spremenjen zakon o volitvah v DZ namreč postopoma uvaja 35-odstotno zastopnost žensk za kandidiranje na par-

lamentarnih volitvah, tako da bi na parlamentarnih volitvah leta 2008 veljala 25-odstotna kvota.

Tako je bila na lokalnih volitvah leta 2002 zastopnost žensk na kandidatnih listah za občinske svete 22-odstotna, županskih kandidat pa je bilo le 11 odstotkov. Po podatkih urada za enake možnosti je bilo tedaj v 193 občinah na župansko mesto izvoljenih 12 žensk oziroma 6,2 odstotka. Leta 1998 je bil ta odstotek še nižji, in sicer je bilo med 191 župani izvoljenih osem žensk, kar je le 4,2 odstotka.

Zakon o enakih možnostih žensk in moških sicer kot neuravnoteženo zastopnost spolov šteje, če je zastopnost enega spola na posameznem področju družbenega življenja ali njegovem delu nižja od 40 odstotkov.

Fotografska razstava Slovenca

V fotogaleriji kulturnega središča Teatro San Martin je bila pretekli petek, 4. avgusta ob 19. uri otvoritev razstave „Želja podobe“ (El deseo de la imagen) slovenskega fotografa Evgena Bavčarja. Posebnost je ta, da je avtor eden redkih slepih fotografov na svetu.

Razstava bo odprta vse do nedelje 3. septembra, od ponedeljka do petka od 11. ure dalje, in ob sobotah in nedeljah od 12 ure pa do zaključka dejavnosti v tem kulturnem centru. Vstop je prost.

NOVICE IZ SLOVENIJE

ALI RES?

V Sloveniji so se cene življenjskih potrebščin julija znižale. V primerjavi z junijem so bile v povprečju nižje za 0,2 odstotka. Letna rast cen se je znižala na 1,9 odstotka, povprečna letna inflacija pa je ostala nespremenjena pri 2,5 odstotka.

MED 100 BANK — TRI SLOVENSKE

Revija The Banker je v analizi najboljših bank na svetu v letu 2005 glede na višino kapitala med 1000 največjih svetovnih bank uvrstila tri slovenske banke. Za eno mesto se je v primerjavi z letom 2004 povzpela Nova Ljubljanska banka, ki je tako v letu 2005 zasedla 418. mesto, za 16 mest je uvrstitev izboljšala Gorenjska banka, ki je tako zasedla 808. mesto, padec z 906. na 926. mesto pa je zabeležila Nova Kreditna banka Maribor.

PODIPLOMSKI ŠTUDIJ

V uradnem listu je izšel javni razpis za sprejem študentov podiplomskega študija v Dom podiplomcev Ljubljana za študijsko leto 2006/2007. Nanj se lahko prijavijo kandidati, ki imajo status študenta in se izobražujejo po podiplomskih študijskih programih ter niso zaposleni ali iskalci zaposlitve. Čas poteče 15. septembra.

KOLIKO JE URA NA GRADU?

Na Ljubljanskem gradu so odkrili obnovljeno sončno uro, ki jo je ustvaril kipar Bojan Frantar. Uro so v okviru 7. mednarodne likovne kolonije Križanke leta 2004 postavili na Plečnikovo razgledno ploščad, a je marca 2005 žrtev vandalizma. Obnovljeno uro so točno opoldne odkrili pred vhodom na Grad.

NAJPREJ IZI, ZDAJ ŠE MERCATOR

Meseca maja je družba za brezžične telefončke Vega pustila svoje številke porabnike brez povezave. Ni poskrbela niti toliko, da bi številke lahko prevzele druge telefonske družbe. Na njeno mesto je najprej stopila Izi, znamka podjetja Volja mobil, bolj znano po internetnih storitvah. Zdaj pa je v svet mobilne telefonije vstopil tudi Mercator. Tržiti je začel predplačniške pakete M mobil. Mercatorjev načrt je, da do konca leta 2006 proda med 5000 in 10.000 predplačniških paketov M mobil. Nobeden od njiju pa nima lastne antenske mreže: Izi uporablja Mobitelovo omrežje, M pa Simobilovo.

PO SVETU

BLIŽNJI VZHOD ŠE KRVAVI

Na Bližnjem vzhodu so se nadaljevali spopadi in napadi izraelskih sil in libanonskega skrajnega gibanja Hezbollah. Mednarodna skupnost rešitve za doseg miru na tem območju ne ni našla. Diplomati namreč na zasedanju v New Yorku niso dosegli dogovora, ki bi omogočil sprejetje francosko-ameriške resolucije o Libanonu. V pogovorih so trčili ob nasprotovanje Libanona tej resoluciji, ki zahteva ustavitev ognja, ne pa tudi takojšnjega izraelskega umika. Do razkola je prišlo, ker stalne članice Varnostnega sveta Združenih narodov nimajo enotnega odgovora na zahteve Libanona po umiku izraelske vojske. Na nadaljnjem zasedanju bodo znova poskušali premagati nesoglasja. V Bejrutu pa so o krizi na Bližnjem vzhodu razpravljali zunanji ministri Arabske lige. Po pričakovanjih so podprli libanonski načrt za ustavitev nasilja.

KUBA BREZ CASTRA?

Kubanski komunistični diktator Fidel Castro je zaradi zdravstvenih težav moral na operacijo, ki se je izvedla v največji tajnosti. Celotno oblast je začasno prepustil svojemu bratu dosedanjemu podpredsedniku in obrambnemu ministru. Raul Castro je tako trenutno absoluten gospodar otoka. Ob Fidelovi bolezni so se takoj porodile novice o morebitnem ameriškem napadu na otok. Režim je zagotovil prebivalcem, da je vrtnec dolžnosti predsednika Raul Castro pripravljen odvrniti vsakršen napad. Poviral je celo stopnjo pripravljenosti vojske. Rezervisti se morajo javljati vsak dan, mobiliziral pa je tudi enote civilne zaščite. V Beli hiši sicer namige o skorajšnji invaziji ZDA na Kubo, ki so se pojavili, potem ko je ameriški predsednik George Bush v četrtek pozval k demokratičnim spremembam na otoku, zavračajo kot absurde. Ameriška državna sekretarka Condoleezza Rice pa je po radiu pozvala Kubance, naj si prizadevajo za demokratične spremembe, saj je zdaj čas za to. Pri tem jim je obljubila podporo Washingtona.

POGOJENA POMOČ

Mednarodne človekoljubne organizacije in države prejemnice razvojne pomoči so kritične do politike razvojne pomoči, ki jo izvaja Evropska unija. Povezava naj bi namreč revne države silila k temu, da sledijo politikam, ki jih predpisuje Bruselj, predvsem na področju migracij in boja proti terorizmu. Kritike letijo na načrt, po katerem naj bi Unija namenila dodatne tri milijarde evrov za spodbude državam, ki izpolnjujejo te pogoje.

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENC V SVETU Koncerti Golobove

V začetku julija je „Svobodna Slovenija“ napovedala nekaj koncertnih nastopov ge. Golobove. Dasi se je teh udeleževalo le argentinsko poslušalstvo, je prav, da o njih poročamo tudi mi, ker so ponovno pokazali kako se je uveljavila v tukajšnjem glasbenem svetu slovenska umetnica ...

SLOVENC V ARGENTINI BUENOS AIRES Selitev na Ramon Falcon

V eni zadnjih številk Svobodne Slovenije smo poročali, da se bodo vse slovenske ustanove, ki so imele svoje prostore na ulici Victor Martinez 50, do 1. avgusta t. l. preselile v nove prostore na Ramon Falcon 4158. To bi se bilo tudi zgodilo, da se niso pojavile nepredvidene ovire pri gradnji začasnih prostorov. Tako se selitev društev in organizacij iz Victor Martinez 50 v nove prostore v ulici Ramon L. Falcon 4159 do dneva, ko to poročamo, ne ni izvršila. Sredstva za postavitve začasnih prostorov, ki jih je bilo treba postaviti, ker so v hiši te stranke, je dal na razpolago kot posojilo odbor za postavitve slovenske hiše. Posojilo bodo vračale z najemnino ustanove, ki bodo uživale v ulici Ramon L. Falcon 4158časne prostore. Tako bo ostal sklad za graditev dvorane nedotaknjen.

Osebn novice

V župni cerkvi v Munro je bila v nedeljo 29. julija krščena Ana Kristina, hči g. Miha Klemen in ge. Angelce Koprivec. Botrovala sta ga. Lojzka in g. Ivan Sumik.

SLOVENSKI LANUS RASTE

Da bodo starši vedeli zakaj je potrebna slovenska dvorana in igranje, naj navedemo prirastek naše skupnosti, poleg tistih, ki pridejo iz Evrope, katerih je sedaj že kar lepo število.

Novorojenih je bilo v zadnjih mesecih kar 6.

Pri sv. Jožefu so bili krščeni: Urbančev Lojzek-Marjanček, Požeseva Noemi Francka, Koprivnikova Martinca, Janova Marija Viktorija, Bartelov Jakec in Sumikova Ančka.

Kupili so tudi pri Škodovih in bo krst 19. avgusta. Fama tola napreduje. Če Bog da, bomo peto obletnico ustanovitve župnije 1. septembra praznovali z blagoslovitvijo treh učnih sob, katere gradimo sedaj nad novo dvorano. Tamkaj bo prostor za otroški vrtec, za ročna dela, za pomožni pouk in za krščanski nauk.

Svobodna Slovenija, 9. avgusta 1956 - št. 32

NARAVA ROHNI

Poplave na vzhodu Etiopije so zahtevale že najmanj 190 smrtnih žrtev, še 300 ljudi pa pogrešajo. Zaradi naraslih voda so prekinjene prometne povezave, prizadevanja reševalcev pa ovirajo tudi izpadi elektrike in telefonskih linij. Poplave so uničile tudi kakih 200 domov. Na Filipinah pa so zaradi nevarnosti izbruha vulkana na gori Mayon oblasti odredile evakuacijo približno 34 tisoč okolinskih prebivalcev. Vulkan je ovit s črnim dimnim oblakom, iz njega pa bruhajo goreči plin in delci lave. Mayon je najbolj grozeč vulkan na Filipinih, saj je v zadnjih 400 letih izbruhnil že okoli 50-krat. Zadnji veliki izbruh je bil leta 2001.

DRAGI NASPROTNIK

Ukrajinski parlament je potrdil novo vlado premiera Viktorja Janukoviča. V njej pa so veliko ključnih položajev zasedli privrženci predsednika Viktorja Juščenka. Kot je znano, sta bila Janukovič in Juščenko velika nasprotnika med oranžno revolucijo pred dobrimi 18 meseci. Zdaj sta se bloka združila, da bi razrešila politično krizo, ki je nastala po parlamentarnih volitvah marca, ko se oranžni blok ni uspel dogovoriti o vladni koaliciji.

SLOVENC I IN ŠPORT

ZAVEC V SAMEM BOKSARSKEM VRHU

Slovenski poklicni boksar Dejan Zavec, ki je poskrbel za največjo promocijo boksa v Sloveniji, se je vrnil iz obljubljenе boksarske države ZDA. Zavec je teden preživel na Floridi, kjer se mu je uspelo dogovoriti za triletno sodelovanje z največjim svetovnim promotorjem boksa Donom Kingom. Zavec je želel enoletno, na koncu pa je podpisal triletno pogodbo.

BRON ZA DEBEVCA

Najboljši slovenski strelec vseh časov Rajmond Debevec je na svetovnem prvenstvu v hrvatski prestolnici osvojil bronasto kolajno z velikokalibrsko puško na 300 metrov leže, potem ko je zadel 598 krogov. Zlato kolajno je osvojil Čeh Luboš Opelka, srebrno Madžar Peter Sidi. - V razburljivi tekmi z velikokalibrsko puško je odločila zadnja serija, na koncu pa je Debevec s "stotico" ukanil Norvežana Espena Berga-Knutsena, Nemca Mathiasa Raiberja in Francoza Josselina Henryja, ki so prav tako zadel 598 krogov, vendar so bile njihove zadnje in odločilne serije manj natančne od slovenskega strelca.

SVETOVNO STRELJANJE V SLOVENIJI

Na generalni skupščini v okviru svetovnega prvenstva v streljanju s puško ribrenico v Zagrebu je Mednarodna strelska zveza (ISSF) po uspešni predstavitvi slovenske kandidature in Strelskega centra Gaj slednjega izbrala za organizacijo svetovnega prvenstva leta 2009. Slovenija se je za organizacijo borila z Italijo, Srbijo in ZDA, po uspešni predstavitvi pa je glasovalo 240 delegatov, od teh je Slovenija prejela 109 glasov, Srbija 64, Italija 40 in ZDA 27.

EVROPSKO PRVENSTVO V PLAVANJU

Slovenska plavalna reprezentanca je pred odhodom na EP v Budimpešto napovedala osvojitev medalje. Napoved je uresničil plavalec Matjaž Markič, ki je že tretjič v karieri osvojil bron na 50 m prsno. Ob tem je dosegel tudi osebni rekord 27,87 sekunde.

Lep dosežek je uspel tudi Luki Turku, ki je v finalu na 1500 m prosto s 15:09,12 minute zasedel sedmo mesto, obenem pa je izboljšal drugi najstarejši slovenski rekord, dosežek Darjana Petriča iz leta 1982 na svetovnem prvenstvu v Guayaquilu, s katerim je Kranjčan pred 24 leti osvojil srebrno kolajno.

ŠE DVA BRONA — V VESLANJU

V Amsterdamu na Nizozemskem se je popoldan končalo mladinsko svetovno veslaško prvenstvo 2006, slovenska odprava pa se s tekmovanja vrača z bronastima odličjema Izolčana Andraža Kreka v skifu in četverca brez krmarja z Miho Goljo, Janezom Zupanom, Vitom Galičičem in Rokom Rozmanom.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča

11. julija se je rodila Marija Emilia Koželnik; očka je Miha, mamica pa Mariela Torres.

25. julija pa se je rodil Ignacij Koželnik; očka je Janko, mamica pa Monika Vitrih.

Srečnim staršem iskreno čestitamo!

Nova diplomantka

Naša priznana umetnica Adriana Omahna, je na Instituto Universitario Nacional del Arte dokončala študije in prejela naslov Licenciada en Artes Visuales. Čestitamo in želimo nadaljnjih uspehov!

Smrt

V provinci San Luis je dne 1. avgusta umrl gospod Stane Kovačič, bivši domobranec in velik domoljub.

V Gorici je 31. julija umrla ga. Angelca Špacapan roj. Hladnik (87). Pokojna je z družino živel v Slovenski vasi do leta 1963, ko se je preselila na Goranko. Bila je sestra msgr. Janeza Hladnika. - Po pogrebni maši v cerkvi sv. Ignacija na Travniku v Gorici je bila pokopana na mirenskem pokopališču poleg moža Mirka in sina Petra. Sinovoma Bernardu in Mirku ter vsem sorodnikom nam sožalje. Oba pokojna naj počivata v miru!

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Propietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Alojzij Rezelj / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar

Za Društvo ZS: Alojzij Rezelj / Urednik: Tone Mizerit / Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Franci Markež, Monika Zupanc Filipič, Pavlina Dobovšek, Helena Žužek Arenhardt, Irena Fajdiga, Viktor Leber. Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 100, pri pošiljanju po pošti pa \$ 130; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebnе) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: (54-11) 4362-7215 - E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta N° 7211
	R. Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

GOSPODARSTVO
Finančne storitve. Tel.: 4482-2633 / 15-4526-9535. Od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure.

TURIZEM
EVT Leg. 12618
Dis. 2089
de Lucia Bogataj
H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog - Nevropsihiater. Konzultorij na Caballito in Tabladi. Ordinira ob torkih in četrtkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na 15-4409-4437.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
Dr. Vital A. Pič, Odvetnik Paraná 830, 5. nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - Odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Laval 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfnat.com.ar

PORAVNAJTE NAROČNINO!

OBVESTILA

PETEK, 11. avgusta:

Predavanje dr. Andreja Bajuka „Slovenija danes in jutri“, v priredbi stranke Nova Slovenija, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 12. avgusta:

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Sestanek staršev dijakov srednješolskega tečaja RMB. Ob 18. predavanje msgr. dr. Jureta Rodeta. Nato razdelitev spriceval.

V San Martinu ob taktu barv IV. Začetek v Domu ob 20. uri.

NEDELJA, 13. avgusta:

V Carapachayu mladinski dan.

Družinska nedelja v Slomrkovem domu, z mačo, kosilom in ob 15. uri „tombola“.

Družinska nedelja v Našem Domu; družinska mača, kosilo in popoldanski „srečelov“.

ČETRTEK, 17. avgusta:

Zveza slovenskih Mater in žena iz San Martina, lepo vabi na sestanek. Predaval bo Tone Mizerit „Pred strupeno medijsko poplavo“. Vabljeni tudi možje!

SOBOTA, 19. avgusta:

Pevsko glasbeni večer SDO/SFZ, ob 19.30 v Slovenski hiši.

NEDELJA, 20. avgusta:

Romanje v Lourdes.

PONEDELJEK, 21. avgusta

Srečanje za mlade 1. letnika srednje šole ali ki so v tej starosti; od 8.30 do 19. ure. Voditelj: g. Franci Cukjati, g. Pavle Novak CM in sodelavci.

SOBOTA, 26. avgusta:

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 27. avgusta:

34. Obletnica Rožmanovega doma.

V Slomrkovem domu mladinski dan.

SREDA, 30. avgusta:

Učiteljska seja voditeljic ob 20. uri v Slovenski hiši.

URADNE URE

Uradne ure pisarne Zedinjene Slovenije, ter uredništva in uprave Svobodna Slovenije so od ponedeljka do petka, od 10. do 19. Na argentinske državne in na cerkvene praznike ne uradujemo. **Prosimo rojake, da ta urnik upoštevajo!**

Strop ljubljanske stolnice

Strop ljubljanske stolne cerkve sv. Nikolaja, ki ga je v začetku 18. stoletja poslikal italijanski baročni slikar Giulio Quaglio, ponovno žari v svoji izvimi lepoti. Ekipa Restavratorskega centra Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije (RC ZVKDS) je namreč zaključila z glavnino obsežnih restavratorskih posegov na poslikavi, ki obsega 532 kvadratnih metrov. Kot je na novinarski konferenci povedal vodja RC ZVKDS Jernej Hudolin, bodo zidarske odre predvidoma odstranili, ko bodo dokončali še zadnje podrobnosti.

Stolni župnik Franc Šuštar je pojasnil, da je k odločitvi za prenovu Quaglijevih fresk pripomogla bližnja 300. obletnica posvetitve cerkve, ki jo bodo obeležili 8. maja 2007. Kot je še dejal, obnova Quaglijevih fresk odpira nove izzive. Tako načrtujejo restavriranje Langusovih fresk v kupoli, ki so 140 let mlajše, radi pa bi obnovili tudi Milavčeve pnevmatske orgle iz leta 1911.

Direktor ZVKDS Robert Peskar je restavriranje Quaglijevih fresk v ljubljanski stolnici označil kot enega najboljšežnejših in najkvalitetnejše izvedenih restavratorskih posegov na Slovenskem.

Restavriranje Quaglijevih fresk v ljubljanski stolnici zaznamuje tudi prelomnico v slovenski restavratorski stroki, pred katero je zdaj nov izziv: dvigniti raven restavriranja tudi na manj pomembnih spomenikih slovenske kulturne dediščine.

Kot je povedal Rado Zoubek, so restavratorji med drugim ugotovili, da je rdeči pigment, ki ga je Quaglio uporabljal predvsem za toniranje inkarnata, oksidiral v sivo. Ker ni bilo mogoče določiti odtensa, ki ga je uporabljal Quaglio, so se odločili, da bodo original pustili tak kot je in samo odstranili nečistoče.

Celotna iluzionistična baročna poslikava notranjine ljubljanske stolnice je programsko posvečena povečanju njenega zavetnika sv. Nikolaja iz Barija in zgodbi ustanovitve ljubljanske škofije. Giulio Quaglio (1668-1751) je ob pomoči učenca Carla Carloneja in ostalih pomočnikov celotno poslikavo notranjine in zunanje stolnice opravil med letoma 1703 in 1706. Ladijski strop je poslikal v približno devetih mesecih v letih 1705 in 1706.

Na stropu ladje je Quaglio upodobil Apoteozo sv. Nikolaja, ki preganjanim kristjanom v obdobju rimskih cesarjev Dioklecijana in Maksimilijana kot v uteho in obljubo za zveličanje kaže v nebo na Zmagoslavje sv. Križa.

ČUDNA LESTVICA

Na svetovni klubski lestvici, ki jo pripravlja Mednarodna zveza za nogometno zgodovino in statistiko (IFFHS), je prišlo do precejšnjih sprememb. Na vrh se je prvič povzpela milanski Inter, na drugo je napredoval evropski prvak Barcelona, tretji je Liverpool, ki je izgubil vodilni položaj. Najboljše slovenski klub so Domžale na 107. mestu, med najboljšimi 350 nogometnimi klubi sveta pa so še Hit Gorica, ki je 177., Maribor na 244. in CMC Publikum 265. mestu. Med argentinskimi klubi je najboljši plasiran Vélez (19.), nato River (27.) in Boca (29.). (Uporabljali so izide iger med 1. avgustom 2005 in 30. julijem 2006)

DAROVALI SO

Zveza slovenskih mater in žena se toplo zahvaljuje vsem, ki so darovali v njen dobrodelni sklad: N.N., Carapachay, 150.- pesov; N.N., Hurlingam, 100.- pesov; N.N., Villa Adelina, 100.- pesov. **Bog plačaj dobrotnikom!**

Slovesnost gornjkega kluba Skala

V informacijskem centru Triglavskega narodnega parka v Trenti so pripravili slovesnost ob 85. obletnici slovenskega gornjkega kluba Skala. Slavnostni govornik je bil predsednik vlade Janez Janša, ki je ob tej priložnosti govoril o vlogi pionirjev, ki jih okolje na začetku njihovega udejstvovanja ne sprejema, ampak šele ko se dokažejo s svojim delom.

Kot je še poročal Radio Slovenija, so si udeleženci

slovesnosti ogledali tudi prvi slovenski igrani film V kraljestvu Zlatoroga, ki ga je leta 1931 posnela Skala.

Premier Janez Janša je sicer povezan s ponovno ustanovitvijo gornjkega kluba Skala. To idejo je uresničil leta 1995 skupaj z Bojanom Pograjcem in Antonom Jegličem. S tem je obudil tradicijo Turistovskega kluba Skala, ustanovljenega februarja 1921, v okviru katerega so člani

opravljali mnoge aktivnosti, kot so markiranje, tečaji za markaciste, plezalna šola, plezalni vzponi, izdajanje knjig, fotografiranje in smučanje, tako turno kot tekmovalno.

Med vojnoma sta klub zaznamovala Klement Jug in Henrik Tuma, sicer eden voditeljev Jugoslovanske socialnodemokratske stranke (JSDS) in začetnik moderne slovenskega alpinizma. Kasneje pa klub Skala ni več deloval.

SLOVENSKI DOM SAN MARTIN

URAD VLADE RS ZA SLOVENCE V ZAMEJSTVU IN PO SVETU

OB TAKTU BARV IV

v soboto, 12. avgusta

ob 20. uri: otvoritev razstave slik in reliefov TILKE MOČNIK
ob 21. uri: ples in koncert:

MARTIN IN TOMAŽ SUŠNIK
PLESNA SKUPINA "MARIBOR"
PEVSKI ZBOR SAN MARTIN

Po programu prijateljsko srečanje z večerjo.

Vas pričakujemo!

Območni odbor stranke Nova Slovenija za Argentino in Južno Ameriko

vabi člane in prijatelje na

predavanje dr. Andreja Bajuka Slovenija danes in jutri

v petek, 11. avgusta ob 20. uri v dvorani Slovenske hiše

ROŽMANOV DOM

VABI STAREJŠE IN MLAJŠE, DOLGOLETNE IN NOVE PRIJATELJE
NAŠE USTANOVE NA PRAZNOVANJE

34. OBLETNICE

27. avgusta

v prostorih doma, na ulici Martín Fierro 4262, San Justo
ob 11:00: sv. maša
ob 12:30: prijateljsko kosilo

KAR HOČEMO, DA BI LJUDJE STORILI NAM, STORIMO TUDI MI NJIM.
STOPIMO SKUPAJ. PRIBLIŽAJMO SE NAŠIM STAREJŠIM.

Prijave za kosilo sprejemamo na tel.: 4669-1684 ali 4485-4519

